

Szerkesztési iroda:

Főlr. takarékpénztári épület 2-dik emelet, hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

Kiadói hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdai irodája (főlr. 8-ik szám, Ackermann-féle ház), hová a lap anyagi részét illető közlemények (előfizetési pénz, kiadása körüli panaszok, hirdetések), bérmentesen intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPI LAP,

egyszersmind az aradi gazdasági egyeslet hivatalos közlönye.

Megjelen: az ünnepnap utáni napo kivéve mindennap.

Előfizetési feltételek:

Helyben:	Vidékre:
Egész évre 14 ft — kr	Egész évre 16 ft — kr
Fél évre 7 „ — „	Fél évre 8 „ — „
Negyed évre 3 „ 50 „	Negyed évre 4 „ — „

Hirdetmények díja: 5 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésénél 6, és minden következőnél 3 ujkr számítatik. Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatásánál kedvezőbb feltételek mellett vétetnek föl. — Bélyegdíj külön 30 ujkr. — Magánvita 3 hasábos petit-sor 15 ujkr.

Arad, február 11.

A politikai helyzetre vonatkozólag alig mondhatunk ma valami újat. Deák Ferencz mult szombaton délután érkezett vissza Bécsből Pestre, s még azon nap érkezett a magyar miniszterium leendő tagjaival. Egyébként a dolgok már egészen rendezve vannak. A leendő miniszterek véglegesen meg vannak állapítva. Gróf Festetich György (a király személye körüli) és b. Wenkheim Béla (belügyi) már szombaton Bécsbe indultak. Andrassy, Lónyay, Eötvös vasárnap mentek oda, a kabinet többi tagja ma volt oda utazandó. A miniszterium tényleges kinevezését, illetőleg kihirdetését csütörtökre várják, hogy addig a kancellária és a helytartótanács a hátralékot rendezhessék. A lapok említik még, hogy a kereskedelmi ministeriumnál alálamtitkárral Fest Imre volna kijelölve. — Ezen teljes valószínűséggel bíró hírek alapján bátran lehet remélni, hogy a mostani hét korszakot képező eseményeket fog Magyarország nézve magával hozni.

A székelyek sorsa Oláhországban.

Bukarest, január 29. 1867.

Pár hó óta valóságos hajtvadászatot tart az itteni rendőrség az „osztrák alattvalókra“, s mint-hogy a kézimunkások, cselédek itt legtöbbször magyar székelyek, így is mondhatjuk: a magyarokra. Ki tudná leírni azt a nyomort, melyet ezen szerencsétleneknek ki kell állniok, míg Bukarestből egész csapatokint kélánczra fűzve, esőben, sárban, fagyban, rongyokba takaródzva, még félmeztláb is ki kell szenvedniök Brassóig, s talán tovább is?...

A befogatás ilyen formán történik: A komissuak, város ötödek, főnökei rendeletet vesznek a rendőrfőnöktől, hogy szedessék össze az episztátokkal (tizedesek) a vagabundusokat. Ezek aztán, hogy a fogás annál busásabb legyen, legelőbb meg-lepik szerencsétlen áldozataikat, oly helyeken, hol a hét munkás napjai után összegyűlve mulatni szoktak és rakásra hajtják őket olyan fogadóba, hol a tüzet még nevére sem ismerik. Itt viradnak meg, reggel már özőnik a nép a végzetes épület felé. Egyik keresi, siratja testvérét, másik férjét, a harmadik jó barátját sat., de bemenni senkinek sem szabad, mert utját állják a fegyveres darabontok; de nem is tanácsos, mert ők is ott marasztaltathatnak. Itt tartják a szerencsétleneket két-három napig. Hogy ez idő alatt hogyan táplálhatnak, min hálának? oh ezt csak ők tudják odahaza elpanaszolni, miután lánczra fűzve, gyalog, ily sáros időben 16 mértföldet gyalogoltak.

Ez az első fogás a vagabondok csapatjából, kik közül elégnék van utlevele is, de ez mind hiában való.

Ezután a második, harmadik sat. fogás így történik: A tizedesek és titkos ügynökök kiállnak az utcák szegleteire. A fáradt munkás megyen éji szálására. A tizedes rákiált: „megállj! jer velem.“ Ha az áldozat vonakodik, mert van utlevele, van odahaza neje és éhező gyermekei, kik szívszakadva várják a kenyeret s egy darabka tűzifát — akkor a tizedes sipjába fu, a többik összeszaladnak, s az áldozat többé nem látja kedveseit. Mikor ilyen formán egy csapatot, 60—70 embert, összefogdosnak, úgy indítják őket Brassó felé, mint az előbbieket. A derék ploestiek még jobban elbeszélhetnék azt, hogy minő állapotban érkeznek oda ezen csapatok, hová zárják őket és ki táplálja őket. Ki irom nevét azonban a derék Róbert serfűző és vendéglősnek, mint a ki egy izben 50 kenyeret adott be a fogdába ezen szerencsétleneknek, sőt sört és pálinkát is adott volna de ezt nem engedték.

Igy transportálják át Románia fővárosából az „osztrák alattvalókat“, s azok között legszámosabban a székelyeket. De miért éppen az osztrák alattvalókat így? Ja, uraim! ennek meg kell történni, kormányunknak kötvénye van az osztrák kormány-nal, mi erről nem tehetünk. Így szólnak a román organumuk. De mi indithatta az osztrák kormányt ezen kötvány megkötésére? Felelet: hogy visszakaphassa a katonaköteles ifjakat, kik ha szerét tehetik, örömet kibúznak a sorozás alól. Ha csak is a katonaköteles ifjuságot szednék össze s a képeket a konzulátuson egy orvos kiválasztaná s egy pár hétfalusi szekérre fölrakatva hazaszállítatná, ez ellen senkinek sem lázadna fel emberi érzelme. De midőn látjuk, hogy az apa elszakítottat gyermekeitől, midőn még az utlevél sem biztosít senkit ettől a néger transportálástól, midőn a fejszével kereső apa nem meri elhagyni éhező családját, mert retteg, hogy nyakoncsipik: tehetem-e én, hogy hallgassak, s a mit annyszor elmondtam, ismét el ne kiáltam a lapok után: „Ne eresz-szétetek Bukurestbe a székelységet, vagy ha eresz-titek, gondoskodjatok felőle, hogy ment lehessen ettől a vér-fagy-laló zaklatástól.“ Én életemben soha sem láttam szarvaiknál összefűzött baromcsor-dát, miért kell látnom, karjaiknál fogva összelánczolt embertársaimat, székely véreimet, itt a külföldön?

A magyar országgyűlés most együtt van, a székely kivándorlás lehetetlen, hogy szőnyegre ne kerüljön. Ezen újabb lealázó transportatio, legyen egy újabb indok ez életbevágó kérdés felvételére.

Mi ok indithatta a román kormányt ezen egyezmény megkötésére? nem kutatom. Azonban, hogy miért olyan kész a mostani kormány ennek az egyezésnek még a betűin is túlhaladó teljesülheté-sére, ezt a következőkben találom.

Bukurest a forradalom, s főleg a keleti hadjárat után hatalmasan kezdett épülni. A kormány nagyszerű akadémia, kórházak, laktanyák, ország-utak építéséhez kezdett, mint szintén egyesek is új-díratu pompás házakat építettek. Ennyi építéshez a hazai munkaerő elégtelen volt, annyira, hogy né-mely nagy épületekhez az asztalos munkát s más egyebeket is Brassóban kellett készíttetni. Az ide-gen kézmunkásokat örömet fogadták s drágán fizet-ték az építészek. Akár hány székely van, a ki be-jött kétlovass szekerével Bukurestbe fővénnyel hor-dani. A szerencsés sikernek híre szaladván, úgy megtelt a város magyar-székely napszámosokkal, hogy pl. még a favágást is egészen kivették a hazai szegénység kezeiből. A munkaerőben elkezdettek a bennszülött munkásokkal versenyezni, s őket csak hamar le is győzni. Ebből kezdődött a kenyéririg-yiség. Láttam székelyt, ki megalkudott két öl fa fel-vágására, s midőn hozzá akart kezdeni, két benn-szülött ott termett s szinte ingyen vette át a mun-kát, csak is boszúból az átkozott idegenek iránt, kik miatt már saját hazájukban sem képesek meg-élni. Miért nem marad kiki hazájában stb. E gyű-lölség sok helyen annyira is ment, hogy naplemente után nem merészeltek az idegenek házukból ki-menni. A jobbagyság rohamos felszabadítása, két évi szűktermés elég volt arra, hogy maga a kormány is aggodalomba essék: „mit fog enni e töméntelen sok idegen itt a fővárosban, még pórlázadás is üthet ki, ha csak 24 órán túl éhezni kénytelen.“ Valóban két oly szűktermés után nem kevés aggodalom egy adóssággal terhelt tanácsnak ilyen nagy várost éle-lemmel ellátni. Soha sem jöhetett jobb időben az osztrák kormány a katonaköteles ifjakat kikérni. Azonnal kész volt a czimezés is.

Vágabondlón mind az, a kit az építé-si tó-k befoghattak, öreg, ifjú, napszámos, mesterle-gény stb., s százával összefűzve kísérik őket hazá-jokba. Ime a székely kivándorlásnak egyik újab-szomorú következtése!!

A hon atyái együtt ülnek, a székely kivándor-lást lehetetlen, hogy tovább is behunytt szemmel nézzék. E nép nem érdemli azt, hogy miután korá-tavasztól késő őszig hangyaként dolgozik, téli idő-ben ilyen transportatio legyen jutalma. Én a román kormányt nem hibáztatom, ez örvend, ha ily szűkidőben ily olcsó áron megszabadulhat a kenyér-

fogyasztó néptömegetől. A mi magas kormányunk te-hetné, hogy ne bocsássa át ide a munkaerőt hazánk-ból, s alattvalóinak illeten hurcoltatásával tekinté-lyét csorbíttatni ne engedje. Vannak, s ezt ki ta-gadná? vannak ily sok száz között naplopók is, lehetnek közöttök katonakötelesek is, de hogy mindazok, kiket két hónap alatt át transportáltak mind, mind vágábundók lettek volna, ezt elis-merni annyi volna, mint a gyalázat bélyegét sütni a világ előtt a legszorgalmasabbnak ismert székely nemzet szegényebb osztályára. Még egyszer ismét-lem azért: vagy ne ereszze be Oláhországba a ma-gas kormány ily nagy számban alattvalóit, vagy ha ereszti, legyen kegyes ezen lealázó transportatiótól megvédeni.

Koos Ferencz,
ref. lelkesz.

Arad, febr. 11.

Azon föltevés, hogy III. Napoleon még szán-déka ellenére is előbb-utóbb kénytelen leend a po-roz szokatlan diadalok által hiuságában annyira megsértett francia nemzetnek revanche-ot szerezni, napról napra nyer valószínűségben. Ez képezi tény-leg a rendkívüli porosz hadikészületek kulcsát. Bis-marek ur olasz forrásokból, írja erre nézve egy di-plomata levelező, fontos felvilágosításokat kapott Napoleon szándékait illetőleg, melyek meggyőzték, hogy egy rajnai hadjárat kikerülhetlen. Ez okból helyeztetik most minden különösen Sileziában véd-állapotba, hol éjjel nappal folynak az előkészületek, mert hogy Ausztria Beust ur utján több mint jóvi-szonyban áll a Tuilleries-k kormányához, s hogy Franciaország oldalán fog harcolni, mihielyt a „forrón várt óra ütött“, a porosz államférfi előtt kétségtelennek tetszik. Moltke ismét el van hal-mozva teendőikkel, s nagyszámu törzstiszteket kü-lönböző utazásokra küldözött szét, hogy ismét pon-tos helyi tanulmányokat tegyenek, mik mult évek-ben oly gyakorlatilag becseseknek bizonyultak be. Moltke terveiről természetesen még nem lehet sem-mi bizonyost tudni. De a most fogvatba vett né-mely porosz rendszabályok egy föltevést határozot-tan látszanak igazolni. Ha Franciaországgal hábo-rura kerül, melyben Dél-németország természetesen mint Poroszország szövetségese működnek, ekkor a porosz főhaderő a szövetségese hadaival egyetem-ben, legelőbb is a francia hadtestek ellen foglalná-nak állást, mialatt az ellenséges Ausztria ellen Slé-ziában támadólag lépneek föl, a nélkül, hogy a gondolattal fölthagynának, Csehországot ismét, ugyszólva egy csapással hatalmukba keríteni. Szász- és Bajorországtól egyszerre fenyegetve, Csehország ily háboruban azonfelül csak a Tabor mellől véd-hető. Egy Prága miatti vagy körüli csata stratégiai lehetlenség volna, miután az osztrák hadsereg, mely Csehországot éjszakra, vagy a középben akarná megvédeni, mintegy a légben állana. Csehország említett esetben csak akkor birna stratégiai becs-csel, ha mindjárt eleinte mintegy kapuul szolgál-na Szász- vagy Bajorország megrohanására. — De bár mily nagy hadikészületeket tesznek is Poroszország-ban az új háborura, mindamellett maga ezen háború csak azon alkudozásoktól függ, melyek Berlin és Szentpétervár közt oly élénken folynak. Bármily különösen hangozzék, bizonyosnak állitható, hogy azon mértéktől, milyenben „ott távol Törökország népei egymásra rohannak“, függ egész Europa bé-kéje. Ha egyszer Porosz- és Oroszország meg-egyeztek, Poroszország egészen nyíltan fog Fran-cziaország ellen föllépni, s Napoleont mintegy kényszeríteni, hogy határozott állást foglaljon, sőt mondható, hogy Bismark óhajtja e háborút, hogy, ha Ausztria ekkor Franciaország oldalán küzd, Németország egész meghódítására vonatkozó ter-veit, egészen nyíltan végrehajthassa. Oroszor-szág pedig örülni fog az alkalomnak, mely neki megengedendi, a kettős keresztet Zsófia mecsetjére tűzhetni.

Batonya, február 10.

Tekintetes szerkesztő ur!

Valamelyik legközelebbi számában az „Al-föld“-nek olvasván a tornyai inséggel küzdők iránt nyilatkozó tetteles részvétét, nyilvánosságra kívá-

nom én is hozni, hogy nálunk Batonyán mint áll az inséges osztály ügye, tesznek-e és mennyit az illetők e téren?

Látván községünk értelmes és vagyonszbjai a naponkint növekvő szükségét s a kenyér nélkül szűkölködők szaporodását, előbb magánosan, később nyilvánosan is kezdtek e felett tanácskozni, s e szomorú körülményt türethetőbbé tenni.

Legelső lépés lön az inségügyi bizottmány felállítása, s egy ebből kinevezett, vagy jobban, választott bizottság kiküldése, melynek feladatává lön az inségügyről behatólag tanácskozni, s annak érdekében indítványozott gyorsan segítő módoknak megállapítására, s a nagy bizottmány elé leendő terjesztése. — Ezen bizottság legelső ülését január 23-án tartá meg a tevékeny s fáradhatlan Balta Gyula ur elnöklete alatt. Mindjárt ez ülésben bejelentetett, hogy a helybeli szegények pénztárából 401 ft a bizottmány rendelkezése alá bocsátatik, melyhez a gyűjtésre felkért tek. Glatz Antal képviselő ur — addig is míg alkalma lehetne gyűjteni — átküldött 25 fttal járulván, összesen 426 ft fordítható az inség enyhítésére. Ekkép a bizottmány oly helyzetbe jutván, hogy a tetteges segélyt megkezdheti, elhatározta s kebeléből kinevezett 3 tagot azzal bízta meg, hogy e pénzből mielőbb legjutányosabb áron elegendő kukoriczát vásároljon. Ez intézkedés eredménye lön, hogy már e hó 4-én a bejegyzett adagok szerint mintegy 150—160 szűkölködő részesített segélyben.

Ugyancsak a január 23-án tartott b. ülésben t. Balta Gyula ur azon indítványa, hogy a községünkön keresztülvonuló s eddig csak az egyes lakosok sertéseinek legelőjéül szolgáló s a városnak egyáltalában díszére nem szolgáló száraz ér egyeseknek zöldség alá kiosztották, s a befolyandó pénzen két felől árok hányatván, ez által az inségesek munkaképes részének keresetforrás nyitassék, — elvben elfogadtatott, dacára azon néhány szerb b. tag ellenzésének, kik ez által sértve érezték önzésüket, — mely indítvány e hó 3-án e nagy bizottmányban előterjesztetvén, titkos szavazással el is fogadtatott, s a kiosztás holnap meg is fog kezdetni.

Ez indítvány tárgyalásakor szomoruan lehetett tapasztalni, miszerint a jobb módú gazdák közül sokan csak nyelvükön hordják a részvétet inséggel küzdő embertársaik sorsa iránt, s mihelyt egy parányi áldozatot kívánnak tőlük, azonnal félre állanak, s a közzéllra áldozni nem szeretnek. Ezek közé tartoznak azok is, kik mint mondják, ajtóikat bezárják a szegény előtt. Vannak azonban kivételek.

Ezek röviden a községünkbeni inséges ügyi bizottmány működései.

A leves osztást legelőször a régibb Olvasó Kör kezdte meg, 25 szűkölködőnek adtak hetenként 3-szor meleg ételt.

E czélból bocsátott szét az újabb Olvasó Kör is segélygyűjtő iverket, helyben és a pusztákra, melyeket e hó 6-án tartott v. ülésben összeszedvén s mindent pénz értékbe vévén, mintegy 190 frtot tett a gyűjtemény, a pusztákon levő iver felül, mely még nem adatott be. Ezen gyűjtemény folytán lehetővé lön a nép kör részéről is ételosztásban részesíteni 50 szűkölködőt, kik közül 25 mindennap, a régibb olvasó körben táplált 25 személy pedig hetenként 4 szer, mely ételosztás e hó 11-én fog megkezdetni.

Végül meg kell említenem Fekete Nándor ur önzéstelen szívességét, melyet a v. ülésben felajánlott, jelesül, hogy házát s a főző eszközöket minden díj nélkül engedendi át a levesosztó s felügyelő bizottságnak határozatlan időre.

Azt talán mondanom sem kell, hogy a magyar kérdés régóta várt megoldásának kedvező híre örömmel tölti el a haza békéjét s javát ohajtó szíveket nálunk is, és a leendő magyar ministerium gondolata, még inkább tetteges működése sok szép és nagy reményeket fakaszt kebleinkben. Isten velünk, és hazánkkal. Batonyai.

Külföldi tudósítások.

Belgrádból írják: A katonai fegyverkezések rendkívüli buzgalommal eszközöltetnek; egy gazdag honfi a kormánynak 15.000 gyutűfegyvert ajándékozott, a tanulók begyakoroltatnak és tisztekké képezetnek, „minthogy, — mint azt a belgrádi főtanoda rectora egy diszbeszédében mondá — „arról van szó, hogy az egész szerbség a barbár iga alól felszabadíttassék, és a papság nyíltan izgat a törökök elleni fanatikus kereszties háboru mellett.

A pétervári senatuslap jelenti, hogy január 1-től kezdve a hadsereg fizetése fölemeltetett. Az ezredparancsnokok 720—1200 rubelt kapnak, a zászlóalj fejei 360 rubelt, a többi tisztek 138—320 rubelt.

A thénből jelentik, hogy Bukurestbe, Szerbországba és Romániába titkos missiók mentek; ki terjedett propaganda működik a török tartományok föllázításán.

Philadelphiából a „Times“ levelezője írja, hogy nemcsak a bírói bizottság, hanem a ház által kinevezett egyéb vizsgáló bizottságok is foglalkoznak jelenleg azon okok kutatásával, melyek alapján a mart. 4-én egybeülő congressus az elnök elleni vádakat hihetőleg tárgyalni fogja. A neworleansi zavargásokkal foglalkozó bizottság azon beszédekkel fog foglalkozni, melyeket az elnök a múlt nyár folytán tartott. Philadelphiában és New-Yorkban az államjavak hűtlen kezelése és államjövendelmek kérdésével foglalkozó bizottságok dolgoznak, s a kormány hivatalnokok roppant corruptio-

jára jöttek, melyért az elnököt készülnék feleltetni. Mivel az egybegyűjtött tömérdek panasz tárgyalása hosszú időt vevend igénybe, egy bill által szándékoznak a vádlott hivatalnokokat felfüggesztetni, s ha ez sikerül, akkor Johnstont a senatus elnöke helyettesíteni.

A legújabb new-yorki posta január 26-káj terjed. Biztos hallomás szerint a congressus igazságügyi bizottmánya a folyó ülészak vége előtt nem fog az elnök elleni vádkeresetre nézve jelentést tenni. Az elnök — köztudomás szerint — anna idején azzal volt vádolva, hogy Surattnak, a gyilkosnak (kit az egyiptomi kormány nem régiben ki szolgáltatott az Egyesült Államoknak) rejtékhelyét tudta, s ellillanását elősegítette, mi által Johnson ur a törvény értelmében magát mintegy utólagos bünrészesévé tette Lincoln elnök meggyilkolásának. Ennek következtében Surattnak, hallomás szerint, tanukép fog e tárgybán Johnson ur ellen megidézett és vallatás alá vétetni.

Berlin, febr. 9. Az országgyűlés ma záratott be. A király beszéde köszönetet fejez ki azért, hogy az ezen ülészakhoz kapcsolt remények teljesültek. — Az indemnitás megadása által egy elvi vita lön kiegyenlítve; a hadseregi szükséglet fedezésére való eszköz-megajánlás által a kamara azon elhatározást fejezé ki, hogy a mi megszerveztetett, meg oltalmaztassék; a trónbeszéd köszönetet mond a keresetképtelen harc-osok, az elesettek özvegyei és árvái gyámolítására megajánlott összegekért; reméli a király, hogy az új tartományok lakossága nagy közös birodalomban otthonosnak érezdén magát, és képviselőknök az új tartományokból meghívása elősegítendi az együvértartozóság érzetének megerősödését. A trónbeszéd előszámlálja ezen ülészak munkálatait, s az éjszak-német szövetségi alkotmány-tervezetnek a szövetséges kormányok által lett elfogadása alkalmából megjegyzi, miszerint az egységes szervezet alapján a német nép oly áldásokban fog részesülni, melyekre hatalomérzete és műveltsége folytán a Gondviselés által hivatva van, mihelyt a békét benn és kifelé megőrizni tudandja.

A trónbeszéd így végzi: Koronám legnagyobb dicsőségének tartandom, ha Istentől arra leszek hivatva, hogy népemnek hűség, vitézség és képzettség által szilárd erejét a német törzsek és azok fejedelmek tartós egyesülésének helyreállítására használjam.

Berlin, febr. 9. A „Staatsanzeiger“ jelenti, hogy az alkotmányi tervezet minden oldalról helybenhagyatott, megjegyzi miszerint az egyes kormányok készséggel ruházták át külön jogai egy részét a német közügyre, mely a nemzeti kifejlődés biztosságáért kezkeskedik. Poroszország a szövetség vezetéséért csak a legnélkülözhetlenebb jogokat igényelte. — A cikk különösen Szászor-

TÁRCZA.

A munkások.

A szabadszellemű felvilágosodás egyik legragyogóbb fénysugára a szenvedő emberiség és szoros értelemben vett munkás nép sanyaru állapota iránt felelődt kegyeletes részvét s tetteges gyámolításban tükröződik vissza. A haladó korszellem e részvékeny buzgalma — mint az emberi méltóság védangyala és a népjólét fogalmának közvetlen s lényeges megtestesítése — „humanismus“ név alatt valóságos ellentétét képezi az álbuzgalom sőt leplebe burkolt középkori önző despotismusnak. — A 19 dik század szabadelvű civilisatioja kitűzte s magasan lobogtatja a „humanitás“ zászlóját, mely köré nem pergament vagy kutyabőrre mázolt aranyos czimmerrel, s nem embertársát baromi szolgaságra kárhoztató kiváltságos oklevéllel, hanem nemes lélek, részvékeny szív s emberbaráti vonzalommal felfegyverkezve sorakozik a szabadságnak, egyenlőségnek és testvériségnek minden igaz barátja. Korunk e magasztosan szép és fő jellemvonása minden alkalommal kitünteti üdvös hatékonyságát. Az elemi csapás sújtotta szerencsétlenek, a nyomorultak s betegek, a fegyverek sebesült áldozatai, az inségre jutott árvák és özvegyek mind megannyi tanui a könyöradományban kifogyhatatlan s tetteges ápolásban kifáradhatatlan humanitásnak.

Azonban minthogy a haladásnak is van fokokénti egymásutánja, a munkanélküli munkások szánandó helyzete csak legújabb időben kezd magára vonni a jószívű népbárátok nemes figyelmét, kik is elvégre legyőzvén némely dologkerülő korcsok miatt táplált s általában sán sújtó balitéleteiket, kezdik beismerni, miszerint napjainkban sok becsületes, szorgalmas és jóra való munkás ember van, kiket a munkahiány, minden igyekeztük dacára, gyakran családostól együtt a nélkülözés és nyomor fűjtő karjai közé sodort. E baj, fájdalom, oly szembeszökőleg terjed s oly aggasztó mérvben nyomul előtérbe, hogy orvoslását ma már nem csupán a jótékonycélu egyletek s egyes népbárátok, hanem a különben is roppant gonddal terhelt államkormányok is phisikai s morális kötelessé-

güknek ismerik. Így, — hogy egyéb jelenségeket mellőzzek — mint minapi tárczánkban is vázoltuk, a franciaia kormány fényes jutalomdíjt (100,000 frankot) tűzött ki olynemű pályaműre, mely a munkásnép anyagi helyzetének javítására legcélszerűbb javaslatot tartalmazandja. E tény — leszámítva annak multkor vázolt árnyoldalát — a humanitás szempontjából dicséretes s a közvetlen érdekelte osztályra nézve pedig valóban üdvös czélú kezdeményezés. Azon körülmény, hogy a franciaia állam legfőbb igazgató tanácsa az igénytelen alsó néposztály állapotára élénk s kiváló gondot fordít, és hogy rajta lehetőleg javítani komolyan igyekszik, oly tény, mely méltán megérdemli, hogy más államok kormányai is, mint kik az általuk kormányzott népeket szintén a közjólét és melegegedés Kánaánjába vezérelni hivatják, magas figyelmükre méltassák.

Már a mi a kérdésben forgó sajátos pályázatot illeti, biz az nem oly közönséges s könnyű feladat, mint tán első pillanatra látszik. Ugyanis, midőn a tudomány, irodalom, művészet vagy közigazdaság érdekében kijelölt tárgy pályázatról van szó, nem épen oly nehéz a hivatott és szakavatott tehetségeknek vállalkozniok, mivel ily esetekben rendszeres tanulmány szolgáltatja az alapot, kísérletek és gyakorlatok körvonalozzák a főbb mozzanatokat, és csak az ész tárházában felhalmozott kész eszmék összeállítására s kidolgozására kell szoritkozni. De nem így a jelen esetben. A pályázásra tudományosan képesített uri rend csak hiányos ismeretkörrel, jobbadán regények s népszínművekből merített igen felületes tájékozottsággal bír a legelső néposztály helyzetét illetőleg. Már pedig, hogy valaminek alapos és sikeres megjavításához, vagy ezt czélzó e munkálathoz hozzáfoghassunk, szükséges, miszerint a megjavítandó dologra nézve minden oldalról tisztába legyünk magunkkal. Igaz ugyan, hogy általános elveket felállítani azokat czifrabb-nál czifrabb szóvirágokkal felpiperézni, tüzetes ismeret nélkül is lehet, de, hogy a fontos képpel elmondott, avagy újonduj divatos stylben leírt — realis alap nélküli — észleletnek valami pozitív sikere legyen, az igen kétséges. Szabadjon az itt mondattak illustratiojával pár példát felhoznom:

Nálunk Magyarországon, midőn a közép és alsó néposztályok anyagi és szellemi gyará

jön szóba, legelső felsohajtasunk im ez: Népnevelés, jöjjön el a te országod! Nem szándékom — távol legyen — ez egető szükség sajtoltá feljajdulást ignorálni, csak arra vagyok bátor utalni, miként Angol, Spanyol- és Franciaországokban a népnevelés ügye hasonlíthatlanul magasb fokon áll, mint hazánkban, és mégis ama művelt s jól iskolázott országok munkás népeinek helyzete nyomasztóbb s a kormányokra nézve aggasztóbb mint Magyarországbán. Továbbá: a fő- és nagyobb városokban rendszeres neveltebb nép lakik, mint kis városokban és helységekben, és mégis mit tapasztalunk? Azt, hogy a nyomornak legmegrendítőbb rémképei főleg a nagy városok zege zugaiban szemlélhetők. Végre: némelyek kölcsön-segélyező egyleteket, mások népbankokat, ismét mások okszerű gazdaszatot s korszerű munkafelosztást sürgetnek. Hiszen, igaz, hogy mindezen igen jó, hasznos, sőt szükséges intézkedés a maga nemében, de — részemről kétlek, hogy ezek létesítése, kapcsolatban a nevelésügy rendezésével, elegendő volna a romlásnak indult köznép sorsát megjavítani, elszegényedésének gátot vetni s a munkás osztályi nyomorát enyhíteni. Hivatkozom a fentebb nevezett államokra, ahol mindezek, sőt sok egyéb hasonezü intézmények már korábban létesítvék, s mégis éppen ott üt fel az inség és nyomor európai hirre kapott legelriasztóbb tanyáit. Ez pedig annak jele, hogy a baj mélyebben befészkelte magát s alapoka rejtelmeesebben fekszik a köznép alsó rétegeiben, semhogy azt csupán scholastikus tudománnyal felfedezni, és academicus bölcsellettel megállapítani, közönséges eszközökkel vagy divatos intézményekkel gyökerestül kiirtani sikerülhetne. Hanem igenis, ha az érintett segédeszközök s módokhoz egyszersmind az alsó néprétegek nyilvános magán- és általános életviszonyainak szellemi és anyagikülső és belső állapotjának közvetlen tapasztalás által szerzett alapos ismerete, és ehhez idomított beható intézkedés is hozzájárul, akkor a kitűzött szent czélt ha azonnal el nem érhetjük is, de a hozzávezető ösvényt, melyen biztosan elérhetjük, megtaláltuk. De éppen az a bökkenő, hogy a népek sorsát intéző kormányközegek, ezek alárendeltjei és intelligens tekintélyeknek vagy kedvük, hajlamuk é

szágnak békülékeny magatartását emeli ki, melyet a tárgyalásokon tanúsított.

Bukarest, febr. 9. Stirbey külügyminiszter rendkívüli küldetésben Bécsbe utazott.

Vegyes tudósítások.

* A dalegylet legutóbbi közgyűlésén, mint annak idejében jelentettük, Atzél Péter választotta meg az egylet elnökeül. Mivel azonban ő, mint a lefolyt évben is az egylet választott elnöke, egyéb teendőinek halmazára miatt, ezen állásáról lemondott, s ennélfogva a közgyűlés nem tudhatta, vajjon ő az új választást elfogadja-e, vagy sem, egy küldöttség lön kinevezve, mely nemcsak értesítse őt a választás eredményéről, hanem egyszersmind meg is volt őt kérendő ezen elnökség elfogadására. E küldöttség tegnap járt el megbízatásában. Atzél ur kijelenté, hogy ő előbbi határozatához, hogy t. i. nem fogadja el az elnökséget, most is ragaszkodik. A küldöttség azonban kifejtette előtte, miszerint, ha ő Atzél ur, ezen elnökséget el nem vállalja, nem csak az országos dalárúnepeleynél az idén Aradon leendő megtarthatása válik kétségesse, hanem magának az egyletnek főnnállása is szinte kétségesse leendő. Ezek folytán, nehogy bármilyen közérdekű ügy előmozdításától magát elvonni látszassék, nehogy valaki azt mondhasa, hogy közreműködésének megtagadása által, mint a küldöttség jelenté, az ügy veszélyeztessék, saját érdekei háttérbe szorításával s ohajtásának elfojtásával a dalegyleti elnökséget egy évre elfogadja, azon kijelentéssel, hogy a küldöttség a maga érveit, melyekkel őt az elfogadásra bírta, a dalegyleti közgyűlésnek szinte jelentse be. — Ez alkalommal a több pesti lapban, nevezetesen egy alkalommal a „Fővárosi Lapokban“, aztán a „Pesti Hírlap“-ban s a „Hölgydivatlap“-ban közlött aradi tudósítások azon ferde állításaira, miszerint egyleti dolgainknál a közönség csak hangzatos neveket után kapkodék, s ezen eljárást elég alaptalanul Atzél ur nevével hozzák összeköttetésbe, legyen szabad megjegyeznünk, hogy Atzél ur csak is tehetsége, buzgalma és áldozatkészsége által szerzi meg magának a bizalmat, melyben részesítették, legyen megjegyezve, hogy ő azon érdemes hazafiak sorába tartozik, kik ösztönükből, hazafiai indulatukból csupán a közügy előmozdítása érdekében mindenkor és mindenki által teljes elismerésre méltó ernyedetlen buzgalmat fejtenek ki saját kényelmök, sőt valódi reálérdekök háttérbe szorításával is. Az tehát a közügy érdekét támadja meg, ki az iránytalanul tanúsított bizalmi nyilatkozatokat csupán hangzatos nevek utáni üres kapkodásnak hiszi és jelenti. Ezek kijelentésével tartoztunk az igazságnak, tartoztunk a közérdeknek.

akarattuk hiányzik, vagy pedig módjuk és alkalmuk nincs a lenézett és megvetett „nyers tömeg“-közé vegyülve adatokat gyűjteni, miket aztán tudományosan feldolgozva s korszerűleg alkalmazva használhatnának a köznép anyagi és szellemi gyarapodását eredményező reorganisatio munkájában. A sok ismeretlen adatok közül például csak egyet mutatok fel, mely némi tájékozásul szolgálhat a többiekre nézve is. Valjon az urban elhunyt Bach-Schmerling kormányrendszer buzgó apostolainak jutott-e valaha észükbe vagy tudomásukra? hogy ők mesterlegény, midőn munkaszünetkor a műhelyből kiesett s tova vándorolni kényszerült, testi ruházatától fosztá meg magát, mert különben a rárótt 1 ft 64 kr. fejadóját le nem fizethette; avagy gondoltak-e arra, hogy az így elvesztegetett ruhadarabért a tulajdonosnak legalább is fél évig kelle izzadva dolgoznia? Volt-e tudomásuk arról, hogy az így ruhá, pénz s kenyér nélkül utra indult vándor már a legelső állomáson házról házra koldulva tett szert egy-egy darabka kenyérre, ha csak nem akar lopni, vagy az utból éhen kidülni? Bizonyára nem tudtak erről vagy ilyesmikről semmit, mert azt csak talán nem akarhatta volna az atyáskodó kormány, hogy adófizető állampolgárai közt adófizető koldusai is legyenek. Nem egyszer történt, hogy a nemeslelkű munkaadó mester, ismervé a körülményeket, s egyszerű eszével is belátva a vándorló legény megadóztatásának nehéz és felette káros következtetésü terhé, magára vállalta s meg is fizette segédje adóját, noha ő is csak alig bírta tengetni családját. Tudnak-e ilyesmikről a nép atyái? És meggondolják-e, miszerint ilyféle tulterheletés visszariasztja a fiatal embert az élettől, bizalmatlannul tekint a jövőbe s mint reményvesztett vitorlás, nem küzd a sors vas keze ellen, hanem meghunyászkodva annak vad szeszélyeire bizza magát, és utóvégre is adófizető állampolgár helyett lesz belőle állandó koldus!

A köznép sorsának gyökeres javítására népiszolgák, segélyegyletek, népbankok és önkéntes ingyenedadkozások mellett még más lényeges intézkedések is szükségesek, mikről más alkalommal mondok el igénytelen nézetemet.

Gerendás Ferencz.

* (Az aradi polgári lövészegylet közgyűlése február 10-én.) Andrányi Károly főlövészmeister egy alkalmi beszéddel megnyitván az ülést, b. Simonyi Lajos egyleti elnök nevében sajnálkozással jelenti, hogy ő, az elnök, országos képviselői teendői miatt akadályozva van a közgyűlésben részt vehetni. További jelentéséből kitűnt, hogy a legközelebb mult két év alatt meghalt 9 egyleti tag, kilépett 16, de egyuttal 24 újtag lépett be az egyletbe. A pénztár állása igen kedvező. 1866-ban befolyt 2612 frt 60 kr; kiadott 1703 frt 41 kr, pénztármaradvány 909 frt 41 kr. Ezután a választmány néhány határozata olvasatott föl, melyek a közgyűlés által jóváhagyattak. Ezek közül megemlítjük, hogy a lövölde mellékhelyiségei megnagyobbítottak. Náray Imre, Kornay Károly és Cserepes Ferencz urakból álló küldöttség neveztetett ki az alapszabályok időszerű módosításának javaslatképeni elkészítése végett. Most a 2 évre választott választmány lemondott s a közgyűlés új választáshoz fogott, melynek eredménye következő: Főlövészmeisterek b. Simonyi Lajos és Andrányi Károly. Alölvészmeisterek: Náray Imre, Richter Ernő. Titkárok: Kerner Ferencz, Reicher Béla. Pénztárnok: Herrling János. Ellenőr: Szentpétery Antal. Mérnökök: Horváth Alajos, Árkay Jakab. Ügyvéd: Varjassy József. Választmányi tagok: Atzél Péter, Blau Henrik, Csemegi Károly, Dományi József, Fekete Károly, Fock Ferencz, Goldscheider Henrik, Hász Sándor, Kremmer Ignác, Kövér Gábor, Bettelheim Vilmos, Steinitzer J. A., Stiegler Ferencz, Kornay Károly, Kosztka Gusztáv, Bogdánffy Gergely, Lukácsy Miklós, Ormós Péter, Pápay Márton, Papp János cipész, Prinner V. S., Weisz Károly, Szarka János, Szojka János, Tedeschi János, Wittke János, Wildenauer János, Brunhuber Nándor. Póttagok: Brüll Lipót, Deutsch Márton, Singer L. S.

* Az aradi ifjak által mult szombaton a fehér kereszt termében adott bál teljesen megfelelt az ifjuság szép nevének. A terem keresetlen, de annál tetszőtőbb módon volt díszítve. Nemcsak a város díszes és szépsége volt képviselve a mulatságon, hanem messzebb vidékről is számosan jelentek meg, s nem hiában, mert oly derült volt mind végig a hangulat, hogy mindenki jó kedvvel emlékezhetik vissza az ott töltött órákra. A rendezőség mindenre kiterjeszté gondos figyelmét. Csak egy nem tetszett nekünk, s ez az uszályos ruha. Táncmulatságban ez nem csak a viselőre nézve kényelmetlen, hanem rossz általán véve a tánczosokra nézve. A szigorú erkölcsbíró még tán a ruhák nagy kivágását is megrovón. Egészben véve az öltözködésben nagyon észrevehető most a keresettség, pedig régi igazság, hogy legszebb az egyszerűség, — és miránk nézve a magyar egyszerű divat.

* Multkor említettük, hogy Buda sz. k. város részéről a főpolgármester vezetése alatt egy küldöttség járult főtárnokmester urhoz, hogy a magyar színészet Budán ismét elfoglalhassa az őt leginkább megillető jogot. Most, mint örömmel értesülünk, legfelsőbb helyen nem tétetett nehézség az ellen, miszerint Buda sz. k. városa alkalmas épületében magyar színi előadásokat állandón tarthasson, — csak hogy a színházi bérleti szerződés minden esetben az országos kormány jóváhagyása alá terjesztessék és hogy a magyar színészet ügye akként kezeltesse, miszerint az, a színi előadások újra felbeszakasztásának vagy megszüntetésének kényszerűsége és veszélye ellen az ország ezen városában elegendőleg biztosítva legyen. — Öszintén kívánjuk, vajha sikerülne a kérdéses színészet ügyét oly lábra helyezni, mely e fejedelmi fővárosnak is díszre és a helyes magyar nyelvnek is terjesztésére, a művészet, a jó erkölcs és nemesítésnek is értékesítésére állandón szolgálna!

* Magyarország hercegrímása mult szombaton délelőtt tette le az esküt Majláth kancellár jelenlétében, ő Felsége kezeibe. Előtte való nap ő excija Karolina Augusztá császárnő, Zsófia főhgnő és Ferencz Károly főhgtől fogadtatott.

* Gróf Ráday Gedeont Dunavecsén ismét egyhangulag képviselővé választották.

* A „Wiener Journal“ jelenti: Hasner elfogadta az oktatásügyi tárczát. A „Presse“ szerint Taaffe gróf a belügyi, Schmerling pedig az igazságügyi tárczára volnának kijelölve.

* Bonnaz Sándor csanádi megyés püspök az inség enyhítésére készpénzben 1000 ftot, természetényekben pedig 300 p. mérő búzát és 300 p. mérő kukoriczát ajánlott fel. Kir. tárnokmester ur ő exciája e jótékony adomány legezelszerűbb módon való felhasználása iránt legott intézkedvén, felhasználta egyszersmind az alkalmat, hogy a nagylelkű adakozónak a szenvedő emberiség nevében halás köszönetét írásilag is kifejezze.

* Az „Oest. Corr.“ megbízható forrásból értesül, hogy a kormány netaláni eshetőségek megelőzésére, jelentékeny számmal indít csapatokat Trient felé.

* A pénzügyi hivataloknál — írja a „Hirnök“ — éjjel nappal dolgoznak, hogy mire a miniszterium az ügyeket átveszi, ne legyen semmi hátrálék. Marcher udv. tanácsos s a budai orsz. pénzügyi igazgatóság directora ugyanily minőségben Grácba fog

áthelyeztetni, Litzenhofer udvari tanácsos pedig Bécsbe.

* Butyinvidékről írják nekünk, hogy a mult héten Vále-Mare község bírájának fiát, ki kiszolgált katona volt, két szinte vále-marei szabadságos katona agyon verte, egy zimbrói suhancz pedig a holtat ruhájától fosztá meg. A megöletett özvegyet és két árvát hagyott hátra. A vad tett okát még nem tudni. Tudósítónk írja még, hogy a közbátorság azon a vidéken nem a legjobb lábon áll.

* Kétegyházáról írják nekünk február 9-éről: Járási szolgabíránk, Szánthó Alajos ur ma a község tekintélyesebb tagjait a helység házában értekezletre hivta össze. Az értekezlet czélja volt, hogy a több évek óta itt nélkülözött bizalmi férfiakat az előljárók kívánataira megválasztassa és hogy a nem rég megválasztott előljáróság két tagját, kik bizonyos egyén által roszakaratból becstelenneknek bélyegeztettek, eltávolítsa, s helyettök szinte amaz egyén által pártolt két más egyént iktasson be. Ez utóbbi dolog, mert a vád a két egyén ellen nagyon gyenge volt, nem sikerült. Holnap délelőtt lesz a bizalmi férfiak megválasztása. Tudósító írja továbbá, hogy a községben nagy az elégtelenség a jegyző ellen, kire nézve vizsgálatot tart szükségesnek a közpénzek ügyében.

* Bécsből írják: az államvasutársaság aláírást nyit 150,000 darab új részvényre. Az aláírás febr. 12-kén és 13-dikán történik Bécsben és még más 12 continensi piacon. A kibocsátási árfolyam 225 frank. A kötvények évenként 15 frankot kamatoznak és 95 év alatt kisorsolás utján 500 frankjával visszafizettetnek; kamat és törlesztés biztosítva van.

Bécsből febr. 8-ról írják, hogy a borüzlet terén igen nagy csend uralg. A fogyasztó közönség az ausztrai borok megfogyása következtében legnagyobb mértékben magyar borokra van szorítva, minek folytán a borárak Ausztriában napról napra emelkednek, s Magyarországon maradnak azok a régi magaslaton, sőt remélhető, hogy még feljebb is mennek.

* A békésmegyei takarékpénztár a) üzletforgalmának harmadik évi kimutatása 1866. évről. Bevétel: Pénztármaradvány deczemb. 31-én 1865. 11718 ft 3 kr. Betételekből 326221 ft 87 kr. Könyvecske-dijakból 87 ft 60 kr. Letéti díjakból 51 ft 93 kr. Leszámitolt váltók visszafizetéséből 503645 ft. Jelzálogos kölcsönök visszafizetéséből 2942 ft. Előlegek visszafizetéséből 5362 ft. Váltók kamataiból 8227 ft 62 kr. Jelzálogos kölcsönök kamataiból 4169 ft 9 kr. Előlegek kamataiból 460 ft 85 kr. Irásdíjakból 4297 ft 54 kr. Részvényátírási díjakból 9 ft 50 kr. Késedelmi kamatokból 130 ft 67 kr. Megtérített üzleti költségekből 29 ft 2 kr. Külföldiekéből 10 ft 14 kr. Záloglevelek eladásából 12452 ft 50 kr. Ugyanazok kamataiból 1380 ft 75 kr. Összesen: 881,196 ft 11 kr. — Kiadás: Részvénnytőkéből visszafizettetett 40 ft. Betételek visszafizetésére 131040 forint 12 krajczár. Tőkésített kamatokra 2073 forint 4 kr. Betételek folyó kamataira 391 ft 53 kr. Leszámitolt váltókra 551559 ft. Jelzálogos kölcsönökre 100360 fr. Előlegekre 7116 fr. Tiszti és szolga fizetésekre 2175 fr. Lakbérre 300 fr. Felszerelésekre 98 fr. 96 kr. Irodai szükségletre 123 fr. 86 kr. Adó és bélyegre 242 fr. 40 kr. Külföldiekre 187 fr. 97 kr. Záloglevelek vásárlására 68537 fr. 22 kr. Ugyanazok kamataiért 776 fr. 12 kr. 1865. évi részvény osztalékra 1490 fr. 40 kr. Pénztár maradvány deczember 31-én 1866. 14684 fr. 49 kr. Összesen 881,196 fr. és 11 kr. Kelt Gyulan január 1-jén 1867. Bodoki Károly igazgató. Bonyhai Bénéjám pénztárnok. Kratochvill József könyvvezető. Dömény Lajos segéd könyvvezető.

Szives figyelmeztetés!

A boros-jenői járási szegényápoló és kórház javára folyó hó 23-kán tartandó zártkörű tanácskozásra mindazon t. cz. vidékiek, kik netalan feledésből ez ideig meghívás vagy meghívólevelekben nem részesítették volna, és erre igényt tartanak, tisztelettel felkértnék, méltóztassanak e tárgyban becses levelüket alólirotthoz intézni, hogy azoknak kiszolgáltatása rögtön teljesíthessék. —

Boros-Jenő, 1867. február 10-ikén.

Katona Zsigmond,
intézeti aligazgató.

Nemzeti színház Aradon.

Ma kedden, febr. 12-én adatik: „Zsidó hölgy.“ Nagy opera 5 felv., írta Scribe, zenéjét Halévy.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről 1867. február 11-én

5% Metalliques . . .	62.25	Hitelintézet	192.—
Nemzeti kölcsön . .	72.—	Váltó Londonra . . .	127.50
1860. évi kölcsön . .	90.80	Ezüst	125.75
Bankrészvény . . .	763.—	Arany	6.03

Felelős szerkesztő: Környei János.

BÉCSI BÖRZE feb. 9.

Államadósság.

5% osztrák érték	57 15	56 60
5% Metalliques	62 10	62 25
4% „	47 75	48 25
5% nemzeti kölcsön	71 30	71 50

Földtehermentesítés.

Magyar	71 75	72 25
Bánsági, horvát, szláv	70 25	70 75
Erdélyi	68 —	68 50

Záloglevelek.

Osztrák nemz. bank, 10 éves	105 —	—
„ kisors. ezüst	96 60	96 80
„ osztr. értékű	91 90	92 10
Magyar földhitelint. 5 1/2 %	87 25	87 75
„ 10 évi jövedékjegye 6%	— —	—

Sorsjegyek.

1839-ki sorsjegyek	144 —	145 —
1854-ki „	78 50	79 —
1860-ki „	86 60	88 80
1864-ki „	100 frt	82 65
„ 50 frt	— —	—
Hitelintézeti	100 frt	131 —
Gőzhajózási	100 frt	88 50
Budai	40 frt	26 50
Eszterházy herceg	40 frt	98 —
Salm „	40 frt	30 50
Pálffy „	40 frt	26 —
Clary „	40 frt	26 —
St. Genois gróf	40 frt	24 —
Windischgrätz hercz.	20 frt	18 —
Waldstein gróf	20 frt	21 50
Keglevich gróf	10 frt	14 —

Vasuti részvények.

Éjszakai vaspálya	1622	1625
Államvaspálya	206 80	207 —
Déli vaspálya	205 75	206 —
Nyugati vaspálya	140 —	140 80
Tiszai vasut	147 —	147 —

Iparrészvények

Nemzeti bank	747 —	749 —
Hitelintézeti	186 30	185 50
Escompte-bank	627 —	629 —
Lloyd	187 —	190 —
Dunagőzhajózás	483 —	485 —
Pesti lánchíd	365 —	375 —

Elsőbbségi kötvények.

5% Lloyd	92 50	93 —
5% Dunagőzhajózási	94 —	95 —

Váltók (devisek).

három hónapra.	— —	—
Amsterdam (100 holl. frt.)	107 20	107 40
Augsburg (100 déln. frt.)	107 40	107 60
Frankfurt (100 déln. frt.)	95 25	95 75
Hamburg (100 M. B.)	127 75	128 25
London (10 L. St.)	50 90	51 —
Páris (100 frank.)	— —	—

Pénzszemek.

Császári arany	6 07	6 09
Korona	— —	—
Napoleonsd'or	10 30	10 32
Porosz tallér	1 90	1 91
Orosz imperialok	10 55	10 60
Ezüst	127 —	127 50

Bécsből Pest és Arad felé.

Bécs indulás	8 órák	—	percz este.
Pest	6	31	reggel.
Czepléd indulás	9 órák	34	percz reggel.
Szolnok	10	42	„
Mező-Túr	12	17	„ délután.
Csaba	2	43	„
Arad érkezés	4	40	„

Kassáról Pest és Bécs felé.

Kassa indulás	5 óra	12	percz reggel.
Miskolcz	7	55	„
Tokaj	9	37	„
Nyiregyháza	10	39	„
Debreczen	12	19	„ déltől.
P.-Ladány	1	57	„ déltől.
Szolnok	4	43	„
Czepléd érkezés	5	46	„ este.
Pest	8	40	„
Bécs	6	—	„ reggel.

Bécs és Pestről Kassa felé.

Bécs indulás	8 óra	—	percz este.
Pest	6	31	„ reggel.
Czepléd	9	49	„
Szolnok	10	57	„
P.-Ladány	1	33	„ déltől.
Debreczen	3	5	„
Nyiregyháza	4	33	„
Tokaj	5	31	„ este.
Miskolcz	7	24	„
Kassa érkezés	10	21	„

N.-Váradról Pest és Bécs felé.

N.-Várad ind.	10 óra	27	p. délelőtt.
B.-Ujfalu	11	50	„
Ladány érkéz.	12	58	„ déltől.
Czepléd	5	46	„
Pest	8	40	„
Bécs	6	—	„ reggel.

Bécs és Pestről N.-Várad felé.

Bécs indulás	8 óra	—	p. este.
Pest	6	31	„ regg.

Czepléd ind. 9 órák 49 „ regg.

Ladány „ 2 „ 5 „ déltől.

B.-Ujfalu „ 3 „ 14 „ „

N.-Várad érk. 4 „ 31 „ „

Postai menetrend.

Pestől. Érkezik mindennap 5 1/2 órák este

N.-Szebenből érk. 4 1/2 órák reggel.

Temesvárról „ 12 „ d. e.

Váradról „ 9 „ „

Battonyáról „ 9 1/2 „ d. e.

Joszáshelyről „ 4 1/2 „ d. u.

Indul: naponként Joszáshelyre 7 órák reg

Battonyára „ 4 1/2 „ déltől.

N.-Váradra Simándon át „ 6 „ déltől.

Temesvárra „ 12 „ déltől.

N.-Szebenbe „ 7 „ este.

GABONAÁRAK

a pesti piacon február 10.

Alsó-austriai mé- rő szerint	Súly font szerint	Leg- alant ár	Leg- mag- o. é.
Bizsa, bányai uj	86-87	6 50	6 70
„ tiszavidéki	86-87	6 50	6 70
„ fehérvári	85-86	6 55	6 65
„ bécakai	85-86	—	—
Kétszeres	80-81	4 80	5 —
Rozs	87-70	4 60	4 70
Árpa, sörfőzőre	69-70	3 60	3 70
„ etetésre	68-70	—	—
Zab	44-46	1 85	1 90
Kukoricza	78-82	3 80	3 85
Köles	80-82	3 10	3 30
Paszuly	86-88	6 30	6 60
Repce, ősi	—	6 12	6 25
„ téli	—	—	—

HIRDETÉSEK.

Nemzeti

zászlók

minden nagyságban a legjutányosabb áron kaphatók, s rendelmények a legrövidebb idő alatt teljesítenek

Roth Samu

kereskedésében,
főter, Stampfl ház.

Eladó.

Fütelea Schaffer és Pein urak házaik közötti üres telek szabad kézből eladandó.

Értekezhetni ez iránt e lapok kiadóhivatalában, vagy a tulajdonos Agvölgyi Lajossal fütelea 13. sz. a.

Hirdetés.

Minden kerttulajdonos felhivatik, hogy gyümölcsfáit legfeljebb f. évi márczius 1-ig annyiival inkább lehernyőztassa, mivel azon napon túl általános szemle tartatván, a mulasztóknak nem csak saját költségén fog a tisztítás eszközöltetni, hanem ezenfelül a szegények alapítójára 5 ftig terjedő pénzbiroságban is fognak elmarasztaltatni.

Kelt Aradon, 1867. febr. 11.

Arverési hirdetés.

365/1867. 84-2.3

Az aradi e. h. kir. váltótörvény-
széknek 365/1867. sz. végzése folytán
ezennel közhírré tétetik, miszerint
Weisz S. B.-nek 137 frt 50 kr. o. é.
tőke s járuléka erejéig, Nuszbaum Em-

tudakozó intézetet

állítottam, és könyvivői, kereskedelmi segédi, föl-
ügyelői, üzletvezetői, gépészeti és gazdatiszti, ne-
velői állományokra, továbbá inasokra, szakácsnékra,
szobaleányokra s általán véve mindennemű szolgál-
lati helyre az előjegyzések és közvetítések elfogad-
tatnak, mire a t. cz. közönség ezennel figyelmeztetik.

Wollner Ignác.

Arverési hirdetés.

304. tör. 88-1.3

Aradmegye tekintetes törvényszé-
kének f. é. 11. sz. a. kelt végzése foly-
tán Krisán Pahomie berzovai lakosnak
147 ft 70 kr. tőkekövetelés kielégítése
végett Tyerbe Zsuzsana és testvérei ne-
vére berzovai tjk. 264. sz. a. felvett és
360 frtra becsült beltelek, ház és 1/2
kulallomány f. év márcziushó 4-én
becsáron vagy azon felül, ennek nem
sikerülése esetében pedig ápril 4-én
reggeli 9 órák Berzován a község-
háznál nyilvános árverésen becsáron alul
is el fognak adni, mire a venni szán-
dezők ezennel meghivatnak.

Arverési hirdetés.

549/1866. p. sz. 85-2.3

Közhírré tétetik, miszerint Arad-
megye t. törvénzének 599/1866. sz. alatti
végzése folytán Kocsuba Alexandria fel-
peresnek 29 ft tőke és járuléka köve-
telése kielégítése tekintetéből alperes
Popovits Juonu ingatlanai u. m. a. ko-
vaszinczi tjk. 101. sz. a. jegyzett 300
frtra becsült ház, beltelek, 400 frtra be-
csült 3/4 kulallományi föld, 5842. h. r.
sz. a. jegyzett 200 frtra becsült szőlő
Kovaszincz községhezánál mindenkor
délültől 9 órák 1867. évi februárhó
21. napján becsáron felül vagy becsá-
ron, mi ha ekkor meg nem ígértet-
nek 1867. évi márcziushó 27. nap-
ján becsáron alul is végrehajtási árve-
résen el fognak adni.

Arverési hirdetés.

1912/1866. p. sz. 80-3.3

Közhírré tétetik, miszerint Arad-
megye t. törvénzének 393/1866. sz. alatti
végzése folytán hg Sulkowszky Lajos
felperesnek 3776 frt 80 kr. tőke és jár-
uléka követelése kielégítése tekintetéből
alperes Dániel Antal ingatlanai u.
m. pankotai tjk. 479. sz. a. jegyzett
Pankotán lévő 3900 frtra becsült ház,
beltelek, melléképületek Pankota közsé-
ghezánál déltől 9 órák 1867. évi
márcziushó 22. napján becsáron alul
is végrehajtási árverésen el fognak
adni.

tiszavidéki vasut

MENETREND

1866-diki december 1-jétől kezdve to-
vábbi rendelésig.

I. Bécs és Pestről Kassa felé.

Bécs indulás	8 óra	—	percz este.
Pest	6	31	„ reggel.
Czepléd	9	49	„
Szolnok	10	57	„
P.-Ladány	1	33	„ déltől.
Debreczen	3	5	„
Nyiregyháza	4	33	„
Tokaj	5	31	„ este.
Miskolcz	7	24	„
Kassa érk.	10	21	„ éjjel.

IV. Kassáról Pest s Bécs felé.

Kassa indulás	5 óra	12	percz reggel.
Miskolcz	7	55	„
Tokaj	9	37	„
Nyiregyháza	10	39	„
Debreczen	12	19	„ déltől.
P.-Ladány	1	57	„ déltől.
Szolnok	4	43	„
Czepléd érkezés	5	46	„ este.
Pest	8	40	„
Bécs	6	—	„ regge

II. Bécs és Pestről Arad felé.

Bécs indulás	8 órák	—	percz este.
Pest	6	31	percz reggel
Czepléd	9	34	„
Szolnok	10	42	„
M.-Túr	12 órák	17	p. déltől.
Csaba	2	43	„
Arad érkez.	4	40	„

V. Aradról Pest és Bécs felé.

Arad indulás	10 órák	15	per. dél.
Csaba	12	7	„
Mező-Túr	2	27	„ déltől.
Szolnok	4	20	„
Czepléd érk.	5	31	„ este
Pest	8	40	„ este
Bécs	6	—	„ reggel.

III. Bécs és Pestről Nagyvárad felé.

Bécs indul.	8 órák	—	percz este.
Pest	6	31	„ reggel.
Czepléd	9	49	„
P.-Ladány	2	5	„ déltől.
B.-Ujfalu ind.	3	14	„
N.-Várad érk.	4	31	„

VI. Nagyváradról Pest s Bécs felé.

N. Várad ind.	10 órák	27	percz déltől.
B.-Ujfalu	11	50	„
P.-Ladány érk.	12	58	„ déltől.
Czepléd érkezés	5	46	„ este.
Pest	8	40	„
Bécs	6	—	„ reggel.

A vasúthoz csatlakozó postakocsik menetrende.

Arad - Szeben. Indulás Aradról naponként este 7 órák, érkezés Aradra na-
ponként reggel 3 óra 10 perczkor. (Az utasok korlátlan félétele
mellett.)

Nagyvárad - Kolozsvar. Indulás Nagyváradról naponként este 6 1/2 órák
Erkezés Nagyváradra naponként reggel 6 óra 40 perczkor
(7-8 utas félétele mellett.)

Nyiregyháza - Beregszász. Indulás Nyiregyházáról naponként reggel 7 órák
Erkezés Nyiregyházára naponk. este 4 óra 20 perczkor. (3 utas
félétele mellett.)

Nyiregyháza - Szathmár - Nagybanja. Indulás Nyiregyházáról naponként este
6 órák. Erkezés Nyiregyházára naponként este 9 óra 45 percz-
kor. (3 utas félétele mellett.)

Tokaj - S.-A. - Ujhely. Indulás Tokajból naponként este 7 órák. Erkezés To-
kajba naponként reggel 4 óra 35 perczkor. (3 utas félétele mel-

Miskolcz, Eger. Indulás Miskolczról, naponként reggel 5 órák. Érke-
zés Miskolczra, naponként este 6 órák. (3 utas félétele mel-

Kassa - Lőcse. Indulás Kassáról naponként éjjel 12 órák. Erkezés Kassán
naponként éjjeli 12 óra 10 perczkor. (3 utas félétele mellett.)

Kassa - Tarnov. Indulás Kassáról naponként reggel 1 órák. Erkezés Kassán
naponként éjjel 10 óra 30 perczkor. (7 utas félétele mellett.)

Kassa - Munkács - Szigeth. Indulás Kassáról, naponként éjjel 12 óra 30 percz-
kor. Erkezés Kassára naponként éjjel 12 óra 50 perczkor. (3 utas
félétele mellett.)

Kassa - Vác. Indulás Kassáról hétfőn reggel 2 órák. Erkezés Kassára pé-
teken éjjel 9 óra 45 perczkor. (1 utas félétele mellett.)

Az igazgatóság.

Laptulajdonos Bettelheim Vilmos. — Arad, 1867. Nyomatja s kiadja Réthy Lipót. (Főter, a Minoriták zárdájával szemben.)